

gyűjtő: KRIZAINÉ NAGY ILONA

gyűjtés ideje: 1966.

TART.: HIEDELMEK KÁLMANCSÁRÓL

5 lap

FÖLDRAZSI TITATÓ: KÁLMANCSA

ÉRAKÖRITATÓ: XXI

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

KEITAKOZÁS

ÁTVEVETVE AZ EGYSÉGES LTK. 1961-es TETELE ALÓL

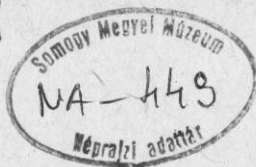
Néplit

RIPPL-RÓNAI MÚZEUM
Kaposvár, Rippl - Rónai tér
Telefon: 20-74 Postafiók: 70

1161

Hiedelmek Kálmdancsról

1161

RIPPL-RÓNAI MÚZEUM

Kaposvár, Rippl-Rónai tér

Telefon: 23-74 Postafiók: 70

Kálmánosa 1966. szept.

Somogy m.

A.: Sörös Györgyné 74 é.
Gy.: Nagy Ilona

A harmadik szomszédasszonyom tötte meg velem, hogy a tehenem nem adott egy csepp tejet sem. Elmentem egy javasasszonyhoz, de ha nem mentem volna, meg is döglött volna a tehen. Mőmmonta javasasszony, hogy a harmadik szomszédasszonyom rontotta meg. Montá, hogy ássunk le a jászol alá, oda ástott le egy rongyba szőrt, borsót, rongydarabokat. Meg is találták, de már késő volt. El köllött adni a tehenet. En csak azt mondom tudós asszony vót az a lábodi asszony.

A.: Sörös Györgyné 74 é.
Gy.: Nag Ilona

Kálmánca 1966 . IX;
Somogy mé

Szegény apám mesélte, hogy az uradalomban eccör csak eldöglött minden disznó. És asz monták, hogy volt egy öregasszony, aki disznó képében ott jár a disznók között, mikor öttek. És eldöglött az összes disznó. Hát már öreg volt igen az asszony, szegény apám monta. A kanász látta,/hogy/ amint kiment a fókából, de már akkor öregasszony képiben. És ehhez az öregasszonyhoz möntek el. Oszt vót annak egy pácája, avval megpöcögtette a disznókat, oszt többet nem veszte el.

A.: Sörös Györgyné 74 e.
Gy.: Nagy Ilona

Kálmánca 1966. IX;
Somogy m.

Szentimrére jártunk mi napszámba abba az üdőbe. Gyüttünk le az erdőbe és olyan csomóba láttunk valami fényőset ott az erdőn él. És olyan, mint a sok alak, olyan csomóba hentörgött a földön. Mi meg csak sikongattunk. Amőre elment, olyan fehéret fosott. Mi meg futottunk, oszt olyan sikolyálást csináltunk. Közel volt már a falu, oszt beszalattunk egy házhoz.

A.: Sörös Györgyné 74 é.
Gy.: Nagy Ilona

Kálmánca 1966.IX.
Somogy m.

A garabanciásrul monták, hogy lehet látni a levegőben, ott ül egy nagy kígyón. Látták egyszer, hogy leszállt a r éten. Hát akkor csak nem így vót, mint ma.

A.: Sörös Györgyné 74 é.
Gy.: Nagy Ilona

Kálmanca 1966.IX.
Somogy m.

Abban az időben begyűttek a házakhoz ~~össz~~ üdős emberek aluttejjet kérni. Osztán begyűtt a szomszédunkba is. Tuttam, hogy van tejük, mer négy tehenet fejtek, de nem attak neki. Es ő asz monta, hogy jó van, ha nem acc, maj délután megtudod, milyen üdő gyün. Még akkor az én anyám a 16 éves te testvéremmel elmönt a mezőre kapálni, nem attak az öregembörre, Hát egyszer kerekedett egy nagy felhő. Hát aszongy az én testvérem az anyámnak: Mönnyünk haza, édősanyám, mekkora fekete fölöhö gyün. Nemessze vótak a házunkho, és aszongya, két pajta vót egészen egymás mellett, nagy uradalmi szénáspajták, Aszmongya, mönnyünk be a pajtába, édősanyám,. De olyan sötét volt, hogy semmit nem láttak. Aratási üdő volt, az aratók ia oda akartak behuzódni. A testvérem fenn vót a pajtában, monta neki az anyám, hogy gyűjjön le, kijjebb, mer akkor már a másik pajta összedült. De aningyött lefelé, a gerenda agyonnyonta. Fehér lepedőbe hozták haza az aratók. Csak pár percig élt. Egy nagy köröszet vót az öragnak a mellén, asz monta mindönki, hogy asz vót a vihar, mer arra járt a garabancias. Ma már az ilyesmibe nem hásznek.